

URZĄD PATENTOWY

GOŁ B 23/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27725.

Kl. 42 h, 12/01.

Oesterr.-Ung. Optische Anstalt C. P. Goerz Gesellschaft m. b. H. *)
(Wiedeń, Niemcy).

**Luneta dwuokularowa do patrzenia w przód i w tył,
w szczególności dla kierowców pojazdów mechanicznych.**

Zgłoszono 14 kwietnia 1937 r.

Udzielono 12 grudnia 1938 r.

Wynalazek dotyczy lunety dwuokularowej, w szczególności dla kierowców pojazdów mechanicznych, mającej umożliwić kierowcy patrzenie w tył na drogę przy jeździe wstecznej.

Znane są już dawno lunety do patrzenia wokoło oraz peryskopy, które pozwalają na patrzenie w tył i są wykonane jako lunety jednookularowe. Gdyby jednak dwie takie lunety jednookularowe zmocować ze sobą w położeniu równoległym w celu uzyskania lunety dwuokularowej, to przez taką lunetę teren, znajdujący się w tyle, byłby widziany z błędną stereoskopowością, gdyż prawe oko widziałoby lewy obraz częściowy, a lewe oko — prawy, wskutek czego sposób widzenia obrazu był-

by całkowicie nienaturalny i uniemożliwiałby orientację przestrzenną.

W celu zapobieżenia takiemu widzeniu luneta dwuokularowa według wynalazku jest zbudowana w ten sposób, że wiązki promieni, wychodzące z każdego punktu obserwowanej przestrzeni, znajdujące się w tyle, i wchodzące do jednej ze składowych lunet, na drodze swej do okularu krzyżują się z wiązkami promieni przechodzącymi przez drugą lunetę składową.

W pojazdach mechanicznych z siedzeniem dla kierowcy opancerzonym wokoło korzystnie jest lunetę dwuokularową zbudować tak, aby umożliwiała nie tylko patrzenie na drogę przy jeździe wstecznej, ale, aby po odchyleniu pryzmatów okula-

*) Właścicielka patentu oświadczyła, iż wynalazcą jest Ignaz Pechau w Wiedniu.

rowych, umożliwiała także patrzenie w przód, przy czym układ optyczny zostaje tak dobrany, aby miejsca wejścia promieni stanowiły możliwie małe otwory w opancerzeniu.

Luneta według wynalazku nie daje obrazów powiększonych, ani też o odmiennej plastyczności, czyli odległość pomiędzy obiektywami odpowiada normalnej odległości pomiędzy źrenicami.

Przykład wykonania przedmiotu wynalazku jest uwidoczniony na rysunku. Fig. 1 przedstawia przekrój pionowy lunety, a fig. 2 — jej przekrój poziomy.

Ośłona 1 lunety zgięta pod kątem prostym i posiadająca dwa dolne króćce 1a i dwa górne króćce obiektywowe 1b jest przymocowana za pomocą mocnej sprężyny 2 do osłony pancernej pojazdu bojowego w taki sposób, iż pozwala na możliwie wygodne położenie głowy obserwatora. W obu króćcach okularowych wbudowane są dwusoczewkowe okulary 4R i 4L, przed każdym z których znajduje się pryzmat odbijający 5R względnie 5L. Pionowo nad każdym z tych pryzmatów wbudowany jest pryzmat pięciokątny 6L względnie 6R, a przed każdym z tych ostatnich — symetryczny układ soczewek 7R względnie 7L odwracający obraz. Układ pryzmatów, umieszczony przed tymi układami soczewek, służy tylko do osiągnięcia według wynalazku wzajemnego skrzyżowania promieni i składa się z dwóch par pryzmatów 8R, 9R oraz 8L, 9L, które mają za zadanie odchyłanie wiązek promieni, wchodzących przez umieszczone przed nimi obiektywy 10R i 10L, przy jednoczesnym wzajemnym ich skrzyżowaniu i kierowanie tych wiązek do odnośnych odwracających układów soczewek względnie okularów.

Aby luneta według wynalazku mogła służyć również do patrzenia w przód, pryzmaty 5R, 5L osadza się obrotowo około osi optycznej okularów, przy czym obrót ich o kąt 90° powoduje doprowadzanie do oka

promieni z obiektywów 15 albo 10. W celu obracania pryzmatów na końcach ich wałków 5a osadzone są jednakowej wielkości ząbujące się ze sobą zębate wycinki kołowe 5b, z których jeden jest zaopatrzony w uchwyt ręczny 5c. Poza tym osłona lunety jest wykonana tak, iż może się w niej pomieścić układ optyczny, służący do patrzenia w przód i składający się z pryzmatów 11L, 11R, 13L, 13R, 14L, 14R, oraz obiektywów dwusoczewkowych 15L i 15R. Obrócenie pryzmatów okularowych 5L, 5R za pomocą uchwyty 5c umożliwia patrzenie w przód lub patrzenie w tył.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Luneta dwuokularowa do patrzenia w przód i w tył w szczególności dla kierowców pojazdów mechanicznych, znamieną tym, że posiada zespół pryzmatów (8L, 8R, 9L, 9R) odbijających promienie świetlne i umieszczonych tak, że wiązki promieni, wychodzące z każdego punktu przestrzeni położonej w tyle i wchodzące do jednej z obu składowych lunet krzyżują się jeden raz na swej drodze do okularu z wiązkami promieni, przechodzącymi przez drugą lunetę składową.

2. Luneta dwuokularowa według zastrz. 1, zaopatrzona w odbijające pryzmaty okularowe, znamieną tym, że każdy z obu pryzmatów (5L i 5R) jest osadzony obrotowo na około osi okularu, przy czym oba te pryzmaty są sprzężone ze sobą tak, iż dają się obracać jednocześnie dookoła osi okularu, wskutek czego przepuszczają dowolnie wiązki promieni układu optycznego do patrzenia w tył (6L — 10L oraz 6R — 10R) lub wiązki promieni układu optycznego do patrzenia w przód.

Oesterr. - Ung. Optische
Anstalt C. P. Goerz
Gesellschaft m. b. H.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

